

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 348

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.  
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 19. Oktober

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret  
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

## Leonora Kristine og Sofie Amalies Krone.

—o—

Først paa Aaret 1648 lukkede Kong Christian den Fjerde sine Øjne paa Rosenborg Slot efter at have regeret i 60 Aar. Og hans Søn Frederik den Tredie besteg Tronen.

Hen paa Efteraaret skulde Kroningen gaa for sig under meget store Festligheder. Men der var meget ordne og faa i Stand, før denne kunde gaa for sig, thi for det første havde Kongen og Dronningen ingen Kroner.

Og uden Krone kunde selvfølgelig Kroningen ikke foregaa.

Ja, Kongens Krone eksisterede rigtignok, men Christian den Fjerde havde pantsat den tillige med Septret engang, han manglede Penge.

Kronen og Sceptret skulde altsaa først indløses, og det var ikke saa nem en Sag; thi Slotskassen var saa godt som tom. Naa, men endelig blev da de fornødne Penge skaffet til Veje, og de dyrebare Klenodier blev indløst.

Det var meget værre med Dronningens Krone. Den var ikke til at finde. Hvor den var henne, var der ingen der vidste. Man formodede blot, at den engang i længst forsvundne Tider var gaaet i Smeltediglen. Der skulde derfor laves en ny Krone, og da Dronningen, den saa bekendte stolte og hovmodige Sofie Amalie, skulde bære den, skulde den selvfølgelig være særlig fin.

Til alt Held havde man paa den Tid her i Landet en saare dygtig Guldsmed, Kaspar Herhach, ogsaa kaldet Kunst-Kaspar, som var indkaldt til Landet fra Tyskland af Christian d. Fjerde. Han var bekendt baade som Kunstsmed, Mekaniker, Guldsmed og Alkymist (Guldmager). Guldmagerkunsten interesserede Kristian den Fjerde i særdeles høj Grad, og han havde sikkert haabet, at han ved Kaspars Hjælp havde kunnet faaet fyldt den sørgelig tomme Slotskasse.

Men med Guldmageriet gik det som saa.

Ud over at indvinde lidt Guld af tilsendte norske Guldetser, naaede han nok ikke længere.

Kunst-Kaspar tog da fat paa Forarbejdningen af Dronningens Krone. — Men hvad sker?

En Dag kort Tid før Kroningen holder der en saare fin Vogn uden for hans Bolig i Lyngby, og ind træder Korfits Ulfeldts Hustru, Christian den Fjerdes smukke Datter, Leonora Kristine. Hun hilser venligt paa

Kaspar, som hun særdeles godt kender.

Og Kaspar er ikke lidt stolt over det fine Besøg. Men selvfølgelig stikker der noget under. Leonora Kristine maa sikkert have et eller andet paa Hjerte. — og ganske rigtigt.

Efter en lille Stunds Snakken om ligegyldige Ting, spørger hun om det ikke kunde lade sig gøre at faa Kronen at se.

Naa, jo, det kunde vel nok lade sig gøre, mener Kaspar. Blot Dronningen ikke fik noget at vide.

Men Leonora forsikrer, at hun nok skal holde Mund.

Hun faar da Lov til at betræde Kaspars Værksted, og straks efter staar hun overfor den smukke Krone, besat med funklende Stene. Vel sagtens har Leonora tænkt som saa, at det havde været bedre, om den havde været lavet til hende end til Sofie Amalie. Den vil sikkert klæde hende bedre end Dronningen, og med et faar hun en ubetvingelig Lyst til at prøve den. Hun napper den og sætter den paa Hovedet.

Leonora knejser — jo Kronen passer hende godt.

Kaspar ser undrende til.

Men da sker der noget, som skulde faa skæbnesvanger Følger for Kong Christians Datter.

Idet hun tager Kronen af Hovedet, taber hun den paa Gulvet, og en af de kostbare Stene gaar ud og knuses.

Forfærdet løber Kaspar til og griber Kronen — og Forfærdelsen staar malet i hans Ansigt, da han opdager Skaden. Hvorledes skal han dog faa udbedret den? Han har ikke flere Stene af samme Slags.

Leonora bliver heller ikke særlig glad, men trøster dog Kaspar med, at naar han gaar til Kongen, saa faar han nok en Sten til.

Derpaa tager hun Afsked og ruller hurtigt mod Byen, efterladende Kaspar i et alt andet end godt Humør.

Længe staar Kaspar og tænker. Men Kronen skal jo snart afleveres, saa noget maa der gøres. Der er ikke megen Tid at spille. Og allerede samme Dag kører Kaspar til Hovedstaden for at tale med Kongen. Han opnaar da ogsaa den forønskede Samtale og erhoder da ogsaa en Sten til. Men Kongen vil have at vide, hvorledes Ulykken er sket, og saa maa han rykke ud med, at Leonora har været hos ham, og det var hende, der kom galt af Sted.

Kongen er straks klar over, at det er bedst, at den Historie ikke kommer Dronningen for Øre. Thi hun er alt andet end hans Søster god.

Og faar hun nu at vide, at

Leonora har prøvet Kronen og ødelagt en af Stenene, vil hun blive hende endnu mere hadefuld.

Og han besluttede at tie.

Kaspar drager hjem, faar lavet Kronen fiks og færdig, og nogle Dage efter i November Maaned sættes den paa Hovedet af den stolte og herskesyge Dronning under store Festligheder.

Men hvorledes det end gik eller ikke gik, saa fik Sofie Amalie alligevel at vide, at Eleonora havde været hos Kunst-Kaspar, prøvet hendes Krone og tabt den paa Gulvet.

Det kunde hun ikke tilgive hende.

Fra den Dag af var hun endnu mere hadefuld og pønsede paa at ydmyge Leonora, der overgik hende i Klogskab og Skønhed.

Og det lykkedes ogsaa for hende. Thi først fik hun berøvet hende alle de Æresbevisninger, hun havde nydt som Kongedatter. Og nogle faa Aar efter fik hun Fangedøren i Blaataarn til at lukke sig for hende, for først at aabne sig igen efter 22 Aars Forløb, da Sofie Amalie var død.

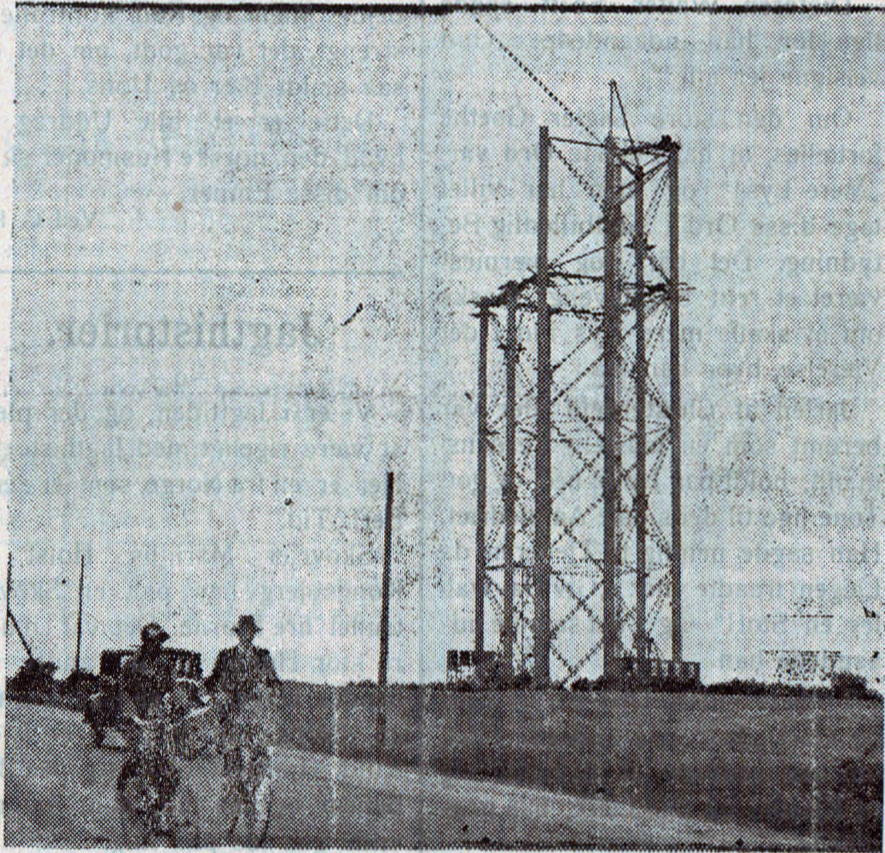
Gesims. Udsigten er aldeles ene staaende. Man er 45 Meter over Slotsbakken, regner Arkitekten, og 53 Meter over den idylliske Slotssø. Ja, det er jo ikke meget i Sammenligning med Jerngiganten paa Bolaro Bakke ved Odense. Men et pragtfuldt Rundskue har man over Kolding By, Fjorden lige til Hindsgavl og hele den frugtbare, smukke Omegn.

Naar Taarnet om ganske kort Tid er helt færdigt, vil en Elevator føre op til Toppen, og man vil indrette en lille Restaurant.

Det næste bliver, at Billedhugger Johs. Bjerg foretager en Rekonstruktion af Havfrue- og Havmandsdekorationerne, som smykkede Fundamenterne til de 4 Kæmper, der ogsaa skal genrejses paa Toppen, en i hvert Hjørne. De bliver udført i Sandsten af Vejle-Firmaet Billeschou. Den af Kæmperne, som længst holdt Stand, Herkules, blev nedtaget, og staar nu med fældet Spyd midt i Slotsgaarden. Han maaler 2½ Meter og Fodstykket 1⅓ m. en gevaldig, og grim Karl at se paa! Men han har jo ogsaa sine ca. 333 Aar paa Bagen. — Snart vil han og de 3 andre staa Vagt paa den 700 Aar gamle jyske Kongeborg.

Koldinghus besøges aarlig af 30,000 Turister. Naar Kæmpetaarnet kan gæstes pr. Elevator, vil Tallet blive fordoblet.

Efter „Pol.“



Den danske Skyskraber.

Det store Staaltaarn, der bygges ved Odense, og som bliver Europas højeste næstefter Eifeltaarnet, skyder nu godt i Vejret.

## Kolding - Hus.

—o—

I al Stilhed har de ovre i Kolding øvet en Bedrift, der næsten har Krav paa at benævnes historisk.

Det vældige Kæmpetaarn paa Koldinghus er genopført.

Hvis Fjerde Christian kunde se, hvor pietetsfuldt Bygningsinspektør Norn, den kendte Horsens-Arkitekt, har genrejst Taarnet, vilde det sikkert glæde ham, og han vilde udbyrde: »Guds Dros! Det kunde jeg ikke selv have gjort bedre!«

Taarnet blev bygget i de tre Aar 1598—1601 lige efter Kongens Kroningsaar. Naar Christian IV. som Konge nærede saa stor Interesse for Koldinghus, er Grunden bl. a. den, at han paa det gamle Slot havde mange lyse Barndomsminde. Fra sit 6. til sit 11. Aar boede den unge Prins paa Slottet og tumlede sig rigtig med Kammeraterne fra Omegnens store Herregaarde. Frederik II. havde givet hans Hovmester strenge Ordre: intet maatte mangle i Prinsens Forplejning.

8 Retter til Middag — Øl og Vin Og Østers! Man kan næsten intet Sted paa Koldinghus grave i Jorden uden at støde paa Østersskaller.

Det var i 1808, det gamle Slot brændte. Den nordlige og vestlige Fløj er jo forlængst restaureret og indrettet som historisk Museum. I den vestlige Fløj ligger baade Kirken — som venter paa en Bevilling for at blive istandsat — og Christian IV.s Riddersal, der i Sommer blev indviet ved »Dansk historisk Fællesforening«s Aarsmøde. Der serveredes Smørrebrød, og bagefter fik Deltagerne sig en Svingom. Der blev atter danset paa Koldinghus.

Nu ved Kæmpetaarnets Genrejsning forøges Musæet med tre nye Etager (i selve Taarnet), mens den fjerde muligskald overlades Vejle Amts historiske Arkiv.

Det er meget let at komme op i det genopførte Taarn. En Spiral-Trappe med 152 Stentrin (regnet fra Tagryggen) fører op til Toppen, hvor Murerne nu lægger sidste Haand paa Værket og anbringer en høj dekorativ

## Til Kinesermiddag.

I »Rosk. Dagbl.« fortæller en ung Dansker, der opholder sig i Siam, om en Kineser-Middag:

Skipperen, Styrmanden og jeg var blevet inviteret til en større Middag hos en af Singapores rigeste kinesiske Storkøbmænd Heng-Lee.

Retterne blev serverede ismaa Skaale og var omtrent følgende: Svaleredesuppe, Blæksprutter m. friske Bambusskud, Krabbolter m. stuede Frøspirer, Hajfinesuppe (nærmest som kandiseret Automobildæk), Søpølser, Salat af Palmeskud, sorte kogte Snegle, aargamle, nedgravede saltede Æg, ristede Pattegrise-skind, Fjerkræ i forskellige Anretninger, og de fleste Retter i Forbindelse med Ris eller kinesisk Macaroni.

Det kneb jo lidt med Sproget, og efterhaanden gik vi over til Benyttelsen af Tegnsproget.

For at undgaa Nydelsen af eventuel spiselig Hund eller Kat, rettede jeg, hvor Tvivl var mulig, Spørgsmaal til min Sidemand i Form af: »Vov-Vov?« eller »Miauv?« Han rystede dog altid paa Hovedet, et Tegn, som jeg senere fik at vide er en Bekræftelse paa Kinesisk.

Til Slut fik vi en Række søde Geleer og Kager. Ind imellem Retterne fik man bragt dampende Haandklæder til at svalde Ansigt og Hænder med, hvilket nok kunde tiltrænges.



Amerika har mistet en af sine største Originaler, Mangemillionæren Edward Browning, hvis Lyst til at adoptere unge Piger havde forskaffet ham Tilnavnet Papa Browning. skr. „Politiken“.

Den ekscentriske Mangemillionær vakte vild Forargelse over hele Amerika, da han i 1926 i en Alder af 50 Aar giftede sig med en 15aarig Pige, som han havde truffet paa et Børnebal. Den amerikanske Børneforsorg søgte for-gæves at hindre Ægteskabet, men Vielsen fandt Sted, og Papa Browning var vldt forelsket i sin unge Brud, der senere for en fyrstelig Betaling skildrede sine Hvedbrødsdage i den amerikanske Skandalepresse.

— Min lille Fersken bruger 5000 Kr. om Dagen, sagde Edward Brown. Men hun er rigeligt Pen-gene værd!

Ægteskabet blev dog ikke af lang Varighed, allerede det næste Aar blev Papa Browning skilt fra sin Fersken. Det var ikke den ungdommelige Frues Luksusforbrug, der slog Ægteskabet i Stykker. Derimod fandt Papa Browning sin Svigermoder temmelig ekstravagant.

Hele Amerika er nu spændt paa, hvem der skal arve den ekscentriske Velhavers mange Millioner. Adskillige Adoptivbørn vil gøre Krav paa Formuen, men man venter, at Papa Browning i sit Testament også vil have betænkt en lang Række velgørende Selskaber, der tager sig af forældrelose Børn. Kunde Edward Browning gøre et Barn glad, sparede han ikke paa Millionerne.

I 1928 købte han i Tusindvis af Julegaver, og ethvert Barn i New York kunde henvende sig paa hans Kontor paa Broadway og hente en Gave. Kontorets Indretning og Møblering havde kostet ham 4 Mill. Kr. Væggene var for-sølvet, og Loftet beklædt med Guldblade, Møblerne var antik, og Parketgulvet dækket af kostbare orientalske Tæpper. I Kontor-lokalerne gemte han de 3 Mill. Breve fra unge Kvinder, der havde tilbudt at blive hans Hustru.

Da Edward Browning giftede sig med sin Fersken, indrettede han en Have paa sit Taganlæg. I Haven var der et lille Springvand, og Haven var beplantet med 10,000 Geranier.

Før Papa Browning giftede sig med det 15-aaige Barn, var han blevet skilt fra sin første Hustru, der flygtede til Paris med en Tandlæge. Efter Skilmissen indrykkede Millionæren en Annonce i New York-Bladene, hvori han tilbød at adoptere „en pæn, ung Pige“, der kunde ønske at blive optaget i en velhavende Familie af højeste social Standard. Resultatet blev Ansøgninger i Hundredestusindvis, og man vil erindre den Retssag, som fulgte efter, da Papa Browning havde adopteret en ung tjekoslavisk Pige ved Navn Anna Louise. Adoptivdatteren havde opgivet, at hun var 16 Aar, men da Papa Browning opdagede, at hun var 21, annullerede han Adoptionen.

### Det sidste Ord.

Man venter uvilkaarligt, at store Mænd paa deres Dødsleje skal tage Afsked fra Jorden med Ord, der er mere dybsindige end almindelige dødeliges sidste Ord; men det er dog ikke altid, den Formening slaar til. Det kan al-

ligevel være interessant at se, hvormed slige Mænds Tanker har været beskæftiget i Dødsøjeblikket.

Den romerske Keiser Vespasianus sagde: „En Keiser skal dø staaende. — Jeg føler allerede, jeg bliver til en Gud.“

Keiser Nero værdsatte heller ikke sig selv ringe. Han sagde nemlig: „Hvilken Kunstner mister Verden ikke i mig!“

Den gamle romerske Statsmand blev paa Dødslejet spurgt, om han tilgav sine Fjender. „Jeg har ikke andre Fjender end de, der ogsaa er Statens,“ svarede han. — Dette minder noget om en spansk Statsmands Ord; ogsaa han sagde, at han ingen Fjender havde, skønt han havde været alt andet end elsket. „Ethvert Menneske har Fjender“, paastod Skriftefaderen. „Nej, jeg ikke“, lod Svaret, „thi jeg har ladet dem alle slaa ihjel“.

Richelius Efterfølger, Kardinal Mazarin, der elskede Penge i uhyre Grad, døde grædende med alle sine Skatte ophobede om sig, idet han sagde: „Alt det skal jeg lade blive tilbage!“

Da Admiral Nelson døende modtog Efterretningen om, at Slaget ved Trafalger var vundet, udrød han: „Gud være lovet, jeg har gjort min Pligt, hvorpaa han udaandede.

Amerikas Nationalhelt Georg Washingtons sidste Ord lød: „Det er godt!“

Digteren Waiter Scott sagde lige før han udaandede: „Gud velsigne jer alle!“

Om den store Digter Goethe fortælles, at hans sidste Ord var: „Mere Lys!“ og man har villet tage disse Ord i sindbilledlig Betydning. Det har dog nærmest været et rent bogstaveligt Ønske om at skaffe mere Lys ind i det Værelse, hvor han laa.

Jarlen af Chesterfield, der var berømt som en ulastelig Verdensmand, holdt paa Høflighed og god Tone lige til det sidste Aandedræt. Han sagde nemlig til Tjeneren, da Lægen traadte ind: „Giv Daywalles en Stoll!“ Og i det samme udaandede han.

Luthers sidste Ord var et kort og klart „Ja!“ paa Spørgsmaalet, om han vedblev at bekende sig til Kristus og den Lære, han prædikede.

Napoleon den Store døde med et Kommandoord paa Læben.

Den store Kunstmaler Gainsboroughs sidste Ord lød: „Vi kommer alle i Himmelen. Van Dyck er der ogsaa!“

### Frugt og Fjerkra.

—0—

For nogen Tid siden stod i forskellige Blade en lille Artikel om at passe paa Grøntsagerne, der gik ud paa at rense disse omhyggeligt og dernæst at meddele, at en italiensk Læge havde paataget sig en Undersøgelse af forskellige Frugter og Urter, og efter at disse Sager var skyllet, som de plejer at blive det i en almindelig Husholdning, oplyste, hvor store Skarer af forskelligartede Bakterier, Skyllenvandet indeholdt.

Et norsk Ugeblad fra 1933 gaar et Skridt videre og kræver i en huslig Artikel Kontrol med Bær og Fjerkra og skriver bl. a. derom, at der er Kontrol med de fleste Levnedsmidler, men med Bær og Fjerkra kan enhver handle, uden at der er nogen Betryggelse for, at de kommer fra et Sted, hvor det staar godt til og at Smitte er udelukket. Dog er disse to Handelsvarer Ting, der netop burde føres strengt Tilsyn med.

Hønsene gaar og nippertil alle Slags Uhumskheder, og — skriver den norske Frue — Bærrene tages direkte paa af Fingre, som maaske ikke er fri for de uhyggeligste Bakterier. Der kan indvendes, at saadant Tilsyn vil være umuligt at gennemføre, men der hvor Fruen havde haft Ferieophold, var der et mindre Jordbrug, pænt og godt holdt, hvor Familien levede af Jordbær, Bringebær, Høns og Æg. Hele Familien led af Tuberkulose. Tre Børn døde, eftersom denaaede den voksne Alder. Mand, Kone og Børn saa syge og svage ud. Alle, baade store og smaa, tog Del i Arbejdet. Børnene hjalp selvfølgelig at plukke Bær. Af og til stak de Bær i Munden, som rimeligt var, men med vaade Fingre plukkede de det næste Bær, som blev lagt i Kurven til Salg. Manden vandede Planterne med Vand fra Latrintønden. Ingen Naboer eller Byens Folk købte Bær, Kyllinger eller Æg hos dem. Disse Ting blev sendt til Torvs i nærmeste Købstad.

— Dette Eksempel her, er draget frem, skriver Indsenderen videre — er vistnok derovre ikke enstaaende i Norge, Saalænge der ikke føres Kontrol vil netop et saadant mindre Jordbrug sættes i Gang af Folk med mindre godt Helbred. Det er et let og sundt Arbejde at sysle med Planter og Bær i fri Luft, netop noget for dem, som ikke taaler strengt Arbejde Mælk og Kød kontrolleres strengt, det var godt, om det ogsaa gjaldt Bær og Høns.

— Dette er et lille Uddrag af, hvad den norske Husmoder skrev om disse Emner.

Ved C. R.

### Jagthistorier.

—0—

Vi er i Jagttiden, og der plejer at være rigeligt med Jagthistorier. Her er en fra Norge, som er sendt Berl. Tid.

Skovejer Marinus Holst fra Kongsbjerg har paa en Skovtur truffet fire Bjørne. Det var en uhyre stor Hunbjørn, de andre var hendes Unger, to ganske smaa og en større, antagelig af et ældre Kuld. Bjørnen rejste sig paa Bagbenene og saa ud, som om den vilde gaa løs paa mig.

Jeg stod helt stille, men kom saa til at tænke paa, at jeg engang havde hørt af en gammel Bjørnejæger, at Bjørne ikke tør gaa mod Ild. Jeg havde en Shagpipe og en Tændstikæske. Piben havde jeg i Munden. Jeg fik listet Tændstikæskan op af Lommen og begyndte at tænde Tændstik efter Tændstik og fik Ild i Piben.

Bjørnen stod ganske stille, men da Vinden drev Tobaksrøgen lige i Næsen paa den, rynkede den paa Næsen og aabnede Gabet, men forsøgte ikke at hugge efter mig. Ungerne stod bagved, og da vi havde staaet saaledes nogle Minutter, begyndte de at gaa tilbage baglæns, og Moderen fulgte saa efter.

— — — Her er ogsaa en Jagthistorie fra Jugoslavien. Nogle Mænd var paa Jagt i Skovene ved Uzilza, da de mellem Træerne opdagede noget, som de troede var et Dyr. De fyrede, og noget faldt. Det viste sig at være en nøgen Dreng. Han var ikke ramt, men bare blevet forskrækket. Jægerne tog ham med til Byen, men opdagede snart, at han ikke kunde tale noget Sprog.

Man mener, at Drengen hele sit Liv har levet i Skoven af Bær og Rødder, — men hvorledes han er kommet derud har man ingen Anelse om.

### Orriginal Folkeskik i Sauerland.

Under Kartoffelhøsten i September og Oktober Maanedene kan man i Sauerland i Tyskland blive Vidne til en meget morsom Folkeskik, hvor hele Befolkningen deltager. Det er — som det hedder paa „Sauerlandsk“ — „Tiufelnbroen“, d. v. s. Kartoffelstegning i Aske. Især ved Eversberg og Meschede gaar der ikke een Dag uden at et Selskab drager paa Skovtur og tænder store Baal, og medens et Par af Selskabet passer Ilden, drager Resten ud til den nærmeste Kartoffelmark og forsyner sig med et tilstrækkeligt stort Kvantum Kartoffler. Om Markens Ejer tilfældigvis skulde komme til Stede, fortsætter man ganske uanfægtet »Røveriet“ — og Ejeren tager det hele med Ro, thi en anden Gang er han jo selv ude paa de samme Eventyr, og da gaar det maaske ud over en af de tilstedeværende.

Naar man kommer tilbage, er Ilden næsten udbrændt og Kartofflerne puttes nu ind i Asken, hvor de ligger og ristes et Kvarters Tid. Nu kommer Festens Højdepunkt: Spisningen, som sædvanligvis tager det meste af Dagen. Det er utroligt, hvor mange ristede Kartoffler en enkelt Mand kan sætte til Livs. „Tilbehøret“ til Kartofflerne er Salt og Smør, utrolige Mængder af Smør, og saa naturligvis Brød. Bestaar Selskabet af Gourmander, kan det ogsaa hændes, at der blandt den medbragte Proviant befinder sig baade Skinke og Spegepølse, men længere strækker sig den kulinariske Opfindsomhed ikke.

Spisningen afbrydes ofte af Sang og Leg, og først naar det medbragte Anker Øl er Slut, drager man atter hjemad.

### Fra Uge til Uge.

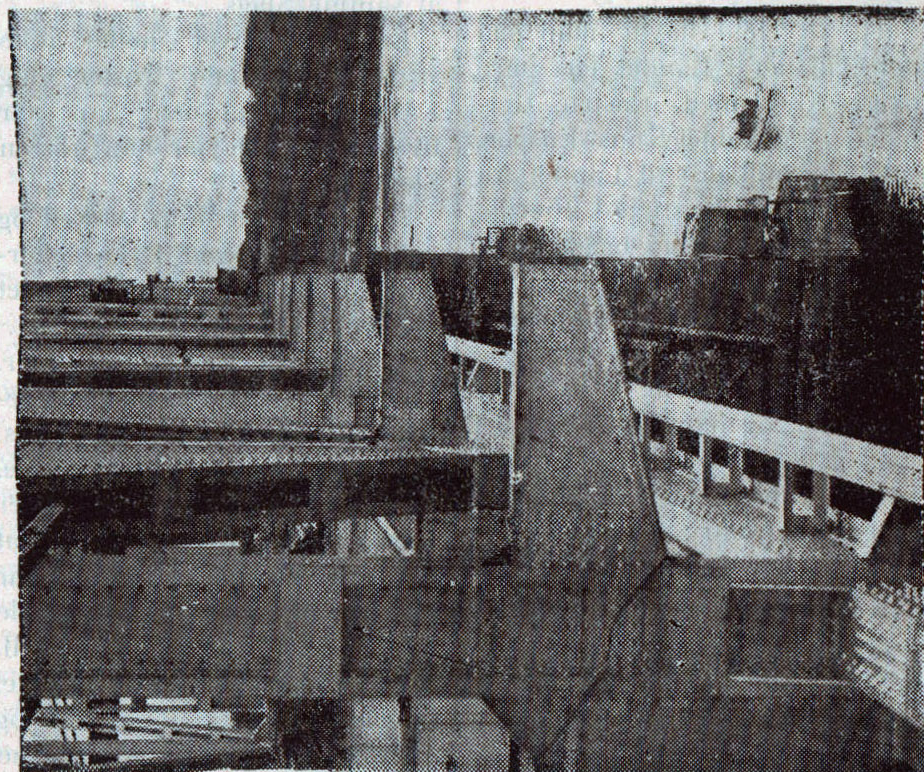
—0—

#### HAR DE SET

Gymnastikforeningens Udstilling i Brugsforeningens Vinduer? De, der har set den, vil indrømme, at det er noget udover det almindelige, Gymnastikforeningen byder paa denne Gang, og de, der endnu ikke har set den, bør, naar de engang kommer til Byen, gaa hen og se hvad der bydes paa.

Der er et kombineret Klæde- og Dækketøjsskab, — en udmærket Divan, — to smukke Stole i Piddigrør, — en Reol — og vi

### Lillebæltsbroen.



Det gaar rask fremad med Arbejdet paa Lillebæltsbroen. man ser den nu vokse fra Dag til Dag, og Arbejderne kan spadsere fra den ene fynske Bro til den anden. Der mangler ganske vist et enkelt Fag i Overdækningen — det monteres i de nærmeste Dage —, men der er slaet en Gangbro over de faa Meter, Fa-

maa ikke glemme de to glimrende Malerier i Ramme, som er udført af ganske unge, vordende Kunstnere, og af disse skænket til Foreningen, Navnene paa de to Kunstnere tør vi ikke opgives, da vi er bange for, at der vil indløbe saa mange Bestillinger paa Billeder, at de vil blive overanstrengte.

Der er ialt 10 Gevinster i Bortlodningen, — altsaa for 50 Øre har man 10 Chancer for at vinde. De andre Gevinster er 1 Københavnerrejse, 5 hl. Koks, 1 Biltur til Rønne og 50 kg. Kartoffler.

Naa, lidt Spøg men megen Alvor. Det er et stort Arbejde, Gymnastikforeningen her har sat i Scene, og det fortjener at blive paa-konnet. A. S. G. arbejder energisk for at fremme Sporten i Allinge og Sandvig, og bør ogsaa støttes af de, der ikke aktivt deltager i Sporten. Maalet er: En sund og rank Ungdom.

Støt Sporten, køb en Lodseddel!

#### BEYLUP:

Fredag d. 19. Oktober vies i Allinge Kirke Frk. Minna Pedersen Datter af Bygmester Chr. Pedersen, til Malerm. Hans Chr. Holm.

#### Begravelse:

Søndag den 21. Oktober begra- ves Fisker Willy Andr. Hammer fra Allinge Ligkapel.

### Olsker Husmandsforening.

Andespil afholdes LØRDAG d. 20. Oktbr. Kl. 7,30. Der bortspilles 2 Gæs, 8 Ænder og en Lagkage gratis i første Omgang.

Medlemsmøde afholdes TIRSDAG d. 23. ds. Kl. 7,30. Medlemmerne bedes møde for at drøfte Mælkens Kontrollering.

Symøde i Forsamlingshuset FREDAG d. 26. ds. Kl. 7,30, hvortil tidligere saavel som nye Deltagere venligst indbydes.

Bestyrelsen.

### Al Jagt

samt Færdsel med Skydevaaben er strengt forbudt paa Jydeskærshus i Rø.

Fru Brummer.

### Jagten aflyses

hos Johs Madsen, Gelius Mikkelsen, Karlo Jensen, Anton Kure, Andreas Sose i Olsker samt Enkefru Marie Lund og Hans Hansen i Klemensker og paa Pellegaard i Rutsker.

De jagtberechtigede.

—



Allinge-Sandvig Gymnastikforening  
afholder

## Stor BASAR og Tombola

Lørdag d. 3. og Søndag d. 4. Nov. paa Christensens Sal.  
Basaren aabnes om Lørdagen Kl. 7 Aften, om Søndagen Kl. 4.  
Af Salens mange Forlystelser kan nævnes:  
2 store Tombolaer, Skydebane, Fiskedam. Konditori,  
„Slaa Søm i“ og Salens Attraktion **et Kæmpe-Lykkehjul!**  
Om Søndagen **Koncert** af 10 Mands Hornorkester.  
Paa Indgangsbilletten bortloddes 2 store Gevinster. Entree 25 Ø.

## Nu er Vinterhattene hjemkommet,

saa Lageret er stort. baade i finere og billige Hatte. - Huer i mange forskellige Faconer, Farver og Priser. — Børnehatte og Huer i stort Udvalg. **Et Parti Hatte** fra forrige Sæson udsælges mg. billigt.  
— Daabsdragter udlejes —

**Thora Pedersens Modeforretning.**

Vi mødes i

## PALMEHAVEN

hver Søndag Eftermiddag fra 4—6  
samt Søndag Aften fra 8—12.

KONCERT-DANSANT  
BRUN'S ORKESTER

Nyd Deres Eftermiddags- eller Aften-Kaffe  
i Palmehaven med den pragtfulde Udsigt.



## Prima Vinterbrændsel

koster ved kontant Køb i Oktober Maaned saaledes:

Store Derbyshire Ovnkul extra a	Kr. 2,50
- schlesiske do.	- 2,50
Magre do. Nøddekul	- 2,70
Knuste vestfalske Ovnvindere	- 2,20
Prima Brunskulbriketter	- 3,20
Gode Afharpingskul	- 1,00

pr. Hektoliter med lille Tillæg for Kørsel og Indbæring.  
Gør Bestilling i

## Nordlandets Handelshus.

Bedste Kvalitet engelske

## galv. Pandeplader, Rygningsplader etc.

Alle Størrelser sælges fra Lager til de rigtige Priser.  
Gode Kornvarer tages event. som Betaling.

## Nordlandets Handelshus.

Alt i prima Husk min  
Kolonial-Varer ekstrafine **KAFFE**  
til billige Priser Axel Mogensen, Tejn.



## Nu er det paa høje Tid

at erstatte Kakkellovnen! Mangler den Riste, eller Muuværket er daarligt, maa man sørge for at faa det fornyet; det betaler sig ikke at spare disse Udgifter.

Paa Lager findes Riste og Reservedele, støbte Rør, Pladerør, Idfaste Sten, Ler, Ovnkit m. m.

## Er Deres Kulregning for stor?

bør De tage under Overvejelse at erstatte Deres gamle Kakkellovn med en af **C. M. Hess stedse brændende Ovne eller Kaminer.** De er brændelsbesparende, solide, smukke og til rimelige Priser. Smaa Kakkellovne til Soveværelser o. l. i stort Udvalg.  
**Petroleumsovne** af dansk prima Kvalitet.  
**Gasovne** og Gasapparater anbefales til billigst mulige Priser.

**P. C. Holm, Allinge.**

Mange Stabler stærke billige Brædder

sælges, særlig 6—7—8 Fods Længder —  $\frac{3}{4}$ " og 1" tykke. — Vi sælger alle Sorter gode svenske BRÆDDER og PLANKER, og Landboere kan levere Kornvarer som Betaling.

**Nordlandets Handelshus.**

## Biografen.

Fredag Kl. 8 Søndag Kl. 7 og 9

## Den flyvende Hollænder!

eller Spøgelsesskibet med  
Harry Piel.

Optaget ved Jyllands Vestkyst.

## Varm Blodpølse

hver Torsdag Middag faas hos  
**Slagter Jensen.**

## Hjertelig Tak

for Opmærksomheden ved  
vort Bryllup.

Helga og Aage Bendtsen.

Min og mine Forældres hjerteligste Tak for Opmærksomheden ved min Konfirmation.  
Sanna Nielsen.

## Indre Missions Efteraarsmøde

afholdes, om Gud vil, ONSDAG  
den 24. Oktober i Allinge.

Kl. 2,45 Møde paa Menighedshjemmet, hvor Forhandling indledes af Pastor Thomsen, Kbh.

Kl. 7 Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Thomsen og Sognepræsten.

Kaffe faas paa Menighedshjemmet mellem Møderne.  
Alle er velkomne.

## Varm Blodpølse

faas Fredag Middag.  
Dina Sørensen, Allinge.

## Engelsk Undervisning

fra 1. November Hold paa 5 Pers.  
5 Kr. mdl., 2 Personer 6 Kr.  
Træffes hver Aften efter Kl. 5.

Poul Møller,  
Pilestræde, Allinge.

## Al Jagt er forbudt

paa Byggehøjs, Sødeskovs, Brøddegaaards og Charles Thorsens Jorder i Olsker.

## Varm Blodpølse

faas Fredag Middag.  
Johanne Hansen, Lindepl.

## Plads søges

til 14-aars Dreng, vant til at malke.  
Henv. til Chr. Dam, Kronborg pr. Vang, Tlf. Ruts 5.

## En Karl

og en paalidelig Pige kan til 1ste  
November faa Plads paa  
Blaaholt pr. Allinge.

## En Karl

kan faa Plads til 1. November.  
Gartner Kofoed, Hallelyst.  
Tlf. Sandvig 6.

## Flink Karl

kan faa Plads 1. November paa  
St. Myregaard, Olsker.

## Slagtehøns

og Kyllinger er til Salg hos  
Munch, Sæne.

## Yngre Medhjælp,

søges til 1. November.  
Kofoed, Lundegaard,  
Allinge.

## Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa  
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.  
Alm. Sparekassevilkaar 3 — —  
Boxer udlejes.

Lad Efteraarsturen gaa til

## Bornholms Zoologiske Have!

RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.

Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

## Kakkellovne og Komfurer

fra Bornholms Maskinfabrik og Aktieselsk L Lange & Co,  
Svendborg, er paa Lager i nye, moderne og brændelsbe-  
sparende Fabrikata. Bygningsstøbegods, Murgrøder, Fyr-  
døre, Rør og Riste havs paa Lager eller fremskaffes omg.

Rigtige Varer!  
Rigtige Priser!

E. M. BECH.

## Ekstrafin ny Klipfisk

er hjemkommen.

E. M. Bech.

## Bay Olsens 1ste Kl. Skrædderi

er stadig Byens førende. Altid elegant Snit, de sidste Moder  
i Stoffer for Efteraaret er nu hjemkommet. Kun de fineste  
Stoffer og bedste Indlæg anvendes.

Kirkegade, Allinge.

## Aideles friskbrændt Portland Cement

er lige oplosset til Lager og udleveres til laveste Priser.

Nordlandets Handelshus.



## Dame-Overtøj!

Vi har nu et stort og smukt  
Udvalg i Efteraarets Nyhe-  
der i Overtøj.

Fikse Ungpigefrakker og  
Ulster, elegante Fruerfrakker  
og Kaaber er paa Lager i  
alle Størrelser og til alle  
Priser.

De kan hos os faa en  
billig og god Frakke, og De  
kan faa en dyrere Frakke  
af ekstra godt Stof med  
prima Udstyrelse i alle Ret-  
ninger, vi er kort sagt istand  
til at tilfredsstille ethvert  
rimeligt Krav.

Har De Brug for en Frakke,  
giv os da Lejlighed til at  
vise Dem, hvad vi kan til-  
byde.

Magasin du Nords Udsalg  
ved Victor Planck, Allinge.

Leverandør til  
Vare- og Landbrugslotteriet

Nye

## Roegrebe, Kartoffelgrebe, Stengrebe

sælges til smaa Priser.

Ved Statusopgørelsen frasorteredes en Del Redskaber, som  
har tabt Udseende ved Udstilling, men ellers er gode nok.

Disse Skovle, Grebe, Høforke m. m. er fremstillet i Gaarden  
og sælges til halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

## Brug Bechs

## KAFFE!



Jeg fører en fortrinlig Kaffe,  
som altid er friskbrændt - og  
males ved hver Ekspedition.

NY BILLED SERIE ER BEGYNDT

Flyvemaskinens Udvikling i 150 Fotografier.

Ved Køb af et kvart Kilo Kaffe leverer jeg et af disse smukke Billeder

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Gør Deres Indkøb hos de Hand-  
lende, som averterer her i Bladet.



# Frelst.

—o—

Jacqueline Graziani laa paa Divanen med de brogede Silkepuder og nød en Cigaret, medens hun af og til nippede til sin Kaffe.

Denne behagelige Beskæftigelse afholdt hende dog ikke fra med koldt Blod at tænke paa, at det eneste, hun nu havde at gøre, var at forsvinde fra denne Jord.

Et Spejl lige over for hende viste hendes unge, smukke Ansigt med de store, sorte Øjne og det mørke, bølgede Haar.

Jacqueline føler sig gammel, skønt hun kun er femogtyve Aar; men det er allerede tre Aar siden, hendes Mand døde. Hun blev gift lige før Krigen, og alle hendes Illusioner bristede den Dag, da Budskabet om hendes Mand Død kom til hende som et Tordenslag.

Samtidig døde hendes Fader, og hele hendes Formue bestod nu kun af tresindstyve Tusind Francs, som Jacqueline, der altid havde været forvænt og forkælet, snart havde brugt op.

Der var altsaa ikke andet for hende at gøre, end at forsøge, at tjene sit Brød. Det forsøgte hun paa, men hun var til en Begyndelse altfor fordringsfuld; hun vilde have høj Betaling og en kort Arbejdstid. Senere blev hun mere fornuftig, og en Tid tog hun endogsaa Plads som Ekspeditrice i et Skotøjsmagasin. Hun tjente saa meget dér, at hun kunde klare sig, men tilsidst kunde hun ikke finde sig i at ligge paa Knæ fra Morgen til Aften og prøve Fodtøj paa vanskelige Kunder, og san opgav hun Pladsen.

Hun forsøgte sig derefter ved Filmen, den Udvej alle kunne, unge Damer benytter; hun henvendte sig til Selskab efter Selskab, og naar hun endelig efter ugelang taalmodig Venten opnaaede at faa en lille Rolle, var Betalingen herfor saa ubetydelig, at den knap dækkede de Udgifter, hun havde derved.

Skønt hun højtideligt havde svoret, at hun aldrig vilde gifte sig igen, begyndte hun dog at overveje Sagen, hun havde flere Tilbud, men de tiltalte hende ikke. Der var en Postekspedient, som gik med sorte Briller, en Mulat fra Haiti, som handlede med uægte Perler, og Nummer tre var en lille tykmavet Isenkræmmer fra et af Forstadskvartererne. Hver Gang hun tænkte paa at modtage et af disse Tilbud, stod hendes afdøde Mands Billede for hende, og Sammenligningen var saa grell, at hun ikke kunde beslutte sig til at gifte sig igen.

Den paagældende Morgen havde Jacqueline byttet sin sidste Hundredfrancseddel. Det var længe siden, at hun havde maattet afskedige sin Tjenestepige, og hun havde Gæld overalt i Kvarteret. Grønhandlersken i Martyrgade skyldte hun saa mange Penge, at hun ikke turde vove sig ned ad Gaden; hun undgik ogsaa Victor Massegade, da hun var bange for, at Damen inde i Rensriet skulde raabe hende an, og hun rødmede lige op til Haarrødderne, naar Portnerkonen kom og præsenterede hende Gasregningen, hun ikke havde betalt.

At tilstaa sin Nød og Elendighed for de Venner, der før var hendes Ligestillede, var hun for stolt til. Nej, der var ingen andre Udsigter for hende, end at forsvinde fra denne Verden.

Men Maaden?

Skulde hun købe en Dolk eller en Revolver? Nej, det var hende imod at se Blod.

Skulde hun tage Gift? Den var det vanskeligt at forskafe sig.

Hun kunde lukke op for Gasen eller forgive sig med Kulos, men det fandt hun meget prosaisk.

Det vilde være dejligt at glide bort fra Livet omgivet af Blomster, hvis stærke Duft bedøvede og dræbte hende; men Nelliker, stærkt duftende Roser og Mimoser havde hun ikke Raad til at købe.

Jacquelines Fantasi var for løbsk, hun kom nok til at nøjes med et ganske almindeligt Spring i Seinen. Hun vilde gaa langs Kajerne og for sidste Gang mætte sit Blik med al deres Skønhed, derefter vilde hun spise til Middag i en Restaurant paa den venstre Seinenbred, og naar det var bleven helt mørkt, vilde hun ganske langsomt lade sig glide ned i det sorte Vand med de foruroligende Blink.

Hun gik hen foran Spejlet, strøg med den sorte Stift hen over sine Øjenbryn og gav Læberne en lille Opfriskning. . . der var jo ingen Grund til at forsømme sit Udseende fordi man skulde dø!

Nu er hun nede paa Gaden, hun gaar langt omkring, beundrer Blomsterne paa Madeleine-Pladsen, driver ned ad den flotte Pørgsgade og beundrer Vinduesudstillingerne.

Klokke otte falder hun dødt ned ved et Bord i en lille Restaurant bagved Justitspaladset. Spisesalen er næsten tom. Blandt de faa Gæster faar hun Øje paa en elegant blond Herre med et alvorligt Ansigt. Han ser ud til at være i Trediveerne.

Dette glatbarberede Ansigt med den fint tegnede Mund, de lyseblaa Øjne og blonde Haar vækker et ubestemt Minde til Live i Jacquelines Sjæl. Hvor har hun dog truffet denne unge Mand før?

I samme Nu mødes deres Blik, hans alvorlige Mine forsvinder, han maa have genkendt hende.

Det er Paul Jandrin, en ung Advokat, hun har truffet hos Sauranges, hvor han med megen Følelse oplæste Vers, som Husets Frue havde skrevet og for hvilke han høstede meget Bifald. Nu huskede Jacqueline ogsaa, at hun selv sammen med de tre Frøkenner Chardin, den lille, nævise Claire Vineuse og Fru Ridinger havde sluttet Kreds om ham og komplimenteret ham.

— Det er ingen Sag at være Ungkarl og en køn Fyr, havde den gamle Digter Bozon hvisket Jacqueline i Øret.

Hun havde rødmet, som om det var paa hende, Ordene var mønstret, men hendes Rødme var maaske ikke ganske ubegrundet, thi hun nærrede en stor Sympati, der kunde udvikles til endnu ømmere Følelser.

Jacqueline havde senere flere Gange aflagt Besøg hos Sauranges i Haab om at træffe den unge Mand, men stadig forgæves.

Medens Paul nyder den første Ret, skeler han til Jacqueline, han kan ikke huske, hvorfra han kender hendes Ansigt. Hvis de er bleven præsenteret for hinanden hos Sauranges, har han glemt det. Han spekulerer paa, hvem hun kan være, hun er netop med de blide, brune Øjne og det mørke Haar, der titter frem under den lille Hat, den Kvindetype, han sværmer for. Hendes Kjole er tarvelig, men af et fikst Snit, hun maa have en god Smag, men hun kan sikkert ikke være velhavende, siden hun spiser i en saa beskedne Restaurant.

Paul Jandrin kan ikke faa Øjnene fra Jacqueline, og hendes Skønhed virker saa meget des stærkere paa ham, som han for nogle Maaneder siden har hævet

sin Forlovelse med en ung Pige, der pinte og plagede ham, saa han var uoplagt til Arbejde, og han nu for Alvor tænkte paa at gifte sig, da Ensomheden trykker ham.

Han ønsker at finde en Kvinde, der deler hans Interesser, der kan blive ham en god og forstaaende Kammerat, en Kvinde, der kan skabe ham et Hjem.

Jacqueline har en uklar Følelse af, at han betragter hende med en stedse større Interesse, men det ærgrer hende lidt, at han ikke genkender hende.

Kan der være noget upassende i, at hun rejser sig op, gaar hen til hans Bord, rækker ham Haanden og siger:

— Kan De ikke kende mig? Vi har truffet hinanden hos Sauranges.

Hun føler, at hun vilde have Mod til at betro denne unge Mand, hun knap kender, at sin Nød. Hun er vis paa, at han vil kunde hjælpe hende og finde en Udvej til at bringe hende ud af den sorgelige Situation, hun befinder sig i, og hun syntes endogsaa, at hun ikke vil finde det ydmygende at modtage Raad og Hjælp fra ham.

Nu er han ved Desserten, saa der er ingen Tid at spille! Nu rejser han sig op, tager sin Hat og Dokumentmappe!

Men da er det pludselig, som om Jacquelines brune Øjne faar en saa dragende Magt, at han maa gaa hen til hende.

Hun er frelst, frelst! Hendes Hjerte banker vildt.

Han kommer hen til Bordet, hilser paa hende og spørger:

— Har vi ikke truffet hinanden før? Deres Træk forekommer mig saa bekendte. Jeg er saa ensom, maa jeg have Lov til at tale lidt med Dem?

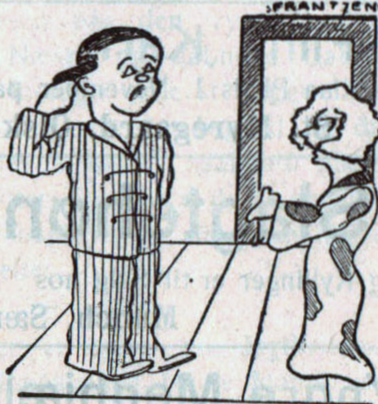
Frelst! Frelst! jubler det i den stakkels Jacquelines forpinte Sjæl. FM



I disse Tider maa Tiggerne ogsaa regne med Bilisterne!

## Allinge Teglværk

anbefaler  
Mursten, Tagsten, Drænrør,  
Alt udført af bornh. Arbejdere.  
Telefon 127.



— Lad dog være at skyde, Aage, nu har jeg lige haft saadan et Mas med at faa Dengse til a' s'ove!

Vi sender Dem  
„Nordbornholm“  
hver Uge.

Tænk ogsaa paa os,  
naar De har et eller  
andet at avertere.

# De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hømed og modtage Beløbet + .5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

## Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,  
Dags-Dato, Vekselsblanketter,  
Visitkort og Takkekort,  
Love og Regnskaber,  
Sange og Salmer,  
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

## Allinge Bogtrykkeri.

### Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—o—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortøj, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtryks og Fodgængerfeltet, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Bendinger skal ske til venstre; Bending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekryds er forbudt.

Cil højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Wisken er ikke nok.

Intet Køreøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forhidskørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbidskjørelsen, naar han varstøe' derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navntlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køreøj foretager Udsving ved Svingning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Ligtog, Troppedelinger eller Processioner.

Ugdetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestetøjer være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trælvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Patter paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklisten skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortøj eller ud af Porte etc. Cyklisten maa ikke hage sig bag andre Køretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Kattesøjle og i Ugdetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklisten skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

## Største Lager

af færdigsyede Beklædningsgenst. i alle Størrelser samt Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.

Lager af Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tapper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

## Jens Hansen.

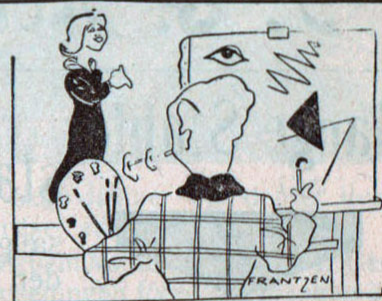
### Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geørt Hansen.

### Fest

uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.



— Maa jeg gratulere! Jeg hører, at De har faaet anden Præmie for Deres Billede paa Udstillingen!

— Ja, og hvis det ikke havde hængt paa Hovedet, havde jeg sikkert faaet første Præmie!